

Lili zaillak, or-emen, bisutsak leituta;
erio-egal otsa soillik da nabari,
oro ixil-loan mende: abe, arri-meta;
ba-dogu orraitño, norbait egalari.

Biotz-senak ba-igarren
zerbait ezti zana:
Itxaropen leunaren
goitiko laztana.

* * *

Joranez itxasori mosuka eguzki...
Arratsa dil geldiro: gauak bear toki...
Ezkillak zaratoska,
jil-eresi joka...

IL INTZAN...

,« ,,,,«,,,«,»
(Anboto ga.net.k jausita (1928-VI-21)
jil zan neure anaiaren gomutaz)

Il intzan, il intzan i bere,
ene anaitxo maitena;
ta barruan bai dot josita
zoritxar orren eztena.

* * *

Ots gaur ik, ereskin negarti;
poztuna ixo, euk otsaldi.

Goiz batez, alai, jolastean
eriod atza ezarri;
ta erbia lakioan lez,
orra, iltzer, aika, larri.

Azkenik... il intzan, il, gaixo!
Errukiz ^ozak arkaitzak,
txori ozenak txintaz ixil,
oiñaz dardarra zugatzak.

Ezbear ori jakitean,
amaren suzko negarra...
ta ire anai zorige onen
biotz estanda bearra...!

Gabaz, ostera, gora adi nik;
—izarra dakit pozgarri—
ortxe, ire atsegin isla,
ortzian, dakusat sarri.

Il intzan il intzan, maiteño...
Agur, ^ orfa arteño

GAZTARO

Bizitz-mailladian ba-da gelune bat
gizonok errotsu maitatzen doguna;
gaztaro sorgiña, goitiko altxorra,
esker jarioka barre dagiskuna.

Baiña oar, Gazte; ikuskezu ondo:
len lorán egoan sagasti mardula
orra ainbarik orain; jtunean datza,
soil, igar, bizige, il-zap; gain daula.